

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XLVI. Dulcissimo filio viro Ill. salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

EPISTOLA XLVI.

* Homero.

Dulcissimo filio viro Ill.
salutem.

Eabeunte, tentavi sapius ad portum stabilitatis
nire: sed Rector rerum, & dispensator animarum
necdum concessit posse, quod olim fecit velle. A
huc ex radice cordis nascentes cogitationum ramusculi
ventus tentationum flagellat, vt consolationis flores, & re-
fectionis fructus nutrirī nequiverint. Tota nocte labora-
tes nihil cepimus. quia necdum in litore IESVS stetit, pro-
cipiens in dexteram nauigij rete mitti.

Lnc. 5.

Patrocinia sanctorum non obliuiscere. Res Eccle-
sticæ pulcritudinis oculis occurrentes noli negligere.
acquiras. Nostra rusticitas auara est de talibus: vestra
bilitas larga est de omnibus. Memor esto poetici prælagi.

Si nihil attuleris, ibi Homere foras.

Hoc de te, tuoque itinere prophetatum esse quis
bitat? si Christum SIBYLLA, eiusque labores, prædixit ven-
rum, cur non NASO HOMERVM, eiusque itinera præce-
nit? Paululum propter refectionem animi rhetorica
lepiditate.

Sed vt iterum ad seriem rugosâ fronte reuertar:
verè vnanimem deposcēs amicum, te custodem animi
secrans, vt consilium salutis animarum nostrarum, cum
fragiis sanctorum Apostolorum à DEO depreceris. Nos
nos ambos, vt recognosco quoque, necessitatis catena
stringit, & libero cursu voluntatis astra intrare non per-
tit: nec est qui compedes rumpere valeat, nisi qui infer-
ferrea claustra contriuit: qui est via, & veritas, & vita. Vt
pergentibus per illum: veritas, venientibus ad illum: vita
manentibus in illo.

Ioan. 1.4.

Quid habeo plus scribere? quia omnia necessaria nosti. iuxta opportunitatem portantis, semper dirige mihi literas, ut sciam de prosperitate tua, & itinere tuo, quando, vel quò venias miserante Domino.

*Prospera cuncta, precor, faciat tibi Christus, HOMERE,
Qui te conseruet semper, ybique. Vale.*

EPISTOLA XLVII.

Flaccus Albinus,

FLAVIO DAMOETÆ FILIO CHARISSIMO salutem.

HVAE congaudeo dilectioni, & præfatae fidei congratulor. quia semper ubiq; te fidelem inueni, & beneuolū erga me agnoui, sicut filium in patrem; nec aliter inueni, nisi ut voluntas tua semper meam subsequuta est voluntatem. Ideo tædium habet animus meus de absentia faciei tuæ: tamen in charitate cordis mei, te semper præsentem habeo, Dominumq; pro tua deprecor prosperitate, ut te mihi in gaudium, tibiq; in salutem longæuis conseruare dignetur temporibus.

Sed valde sollicitus sum de itinere profectiois in hostem. quia plurima solent in talibus euenire pericula rebus. Tamen qui iustitiam habet eundi, & pro Deo decertandi, fiduciam potest habere de auxilio illius, pro cuius amoretantum subire laborem non formidat. Tu verò iter tuum confessione confirmare, elemosynis roborare, orationibus seruorum DEI vndique munire memento: ut angelus Domini te inter omnia aduersa tueatur, & comitetur; quatenus cum securitate vadas, & cum pace reuertaris.

Ego quasi penè orbatus filiis remaneo domi. Damocerta Saxoniam, Homerus Italiam, Candidus Britanniam recessit:

N

cessit: